

хлопна ме нѣщо по главата. Свѣтнаха ми очитѣ и просълзиха даже и слѣдъ това падна единъ камѣкъ и една книга, въ която види се бѣше увитъ камакътъ, поглѣднахъ, а то Лепавцовъ ми пише, че Цановъ го интернирали и ако желая да ми съобща нѣщо. Рѣкохъ, съобща ми. Подаръ нѣколко дни намирамъ една халваджийска голѣма книга на която бѣха написани много ероглифи, които не можахъ да прочета, но отъ тѣхъ прочетохъ, че го биле много истезавали, че на този мѣсець него, мене, Китанчева и Орошкова щѣли да ни пуснатъ.

(Довеждатъ Димитръ Карастояновъ).

Прѣдсѣд.: Обвиняемий Димитръ Карастояновъ! Вий се обвинявате въ това, че сте съставили съзаклятие, съ цѣль да се прѣдизвика промѣнение на съществующия държавенъ строй, което съзаклятие е получило едно начало на извършване, чрѣзъ покушението върху живота на г-на м-ра прѣдѣдателя Ст. Стамболова и убийството, вмѣсто него, на м-ра Бѣлчева.

Признавате ли за виновенъ?

Подсѣд. Д. Карастояновъ: Никакъ не си признавамъ.

— Раскажете нѣщо по дѣлото, въ което се обвинявате?

— Ще расправя само за шаека, който съмъ испратилъ. Друго нищо не зная. Въ 1889 год. като се амнистираха емигрантитѣ, много отъ тѣхъ въ 1890 г. се завърнаха въ България. Азъ товава забѣлѣжихъ доста вѣселостъ, понеже мислѣхъ, че се тури край на тия работи. Тази година прѣзъ м. Януарий отивахъ въ Пожаревацъ въ Сърбия, понеже както казахъ въ слѣдствието, освѣнъ съ фотографія азъ се занимавахъ и съ търговски прѣдприятия. Въ Пожаревацъ ходихъ за да купя орѣхови дървета. Като се връщахъ отъ тамъ стигнахъ въ Нишъ гдѣго се срѣщахъ съ Стефанъ Теневъ, който е билъ въ София, едно врѣме чиновникъ. Той ме пита отъ кждѣ ида. Азъ му казахъ, че отивамъ за София. Той ми каза, че за него нѣмало още разрѣшение за завръщане въ България. Слѣдъ туй, когато искахъ да си взема сбогомъ, каза ми, че щѣлъ да отиде при Георги Великовъ и ме покани да отидемъ при него. Азъ му казахъ, че не се познавамъ съ него, а той почна да ме укорява, че не искамъ да отида при единъ българинъ. И азъ нерачихъ да се съпротивлявамъ повече, а тръгнахъ съ него за квартирата на г. Великова. Отидохме, човѣка ни прие добръ, само бѣше болѣнъ отъ инфлуенцията мисля, или отъ трѣска. Расправяше Великовъ